

Bağışla Yıldızları

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 02 Ağustos 2014

Bu gece Samanyolu, sanki daha bir dolu,
İndirip yeryüzüne, teker teker saymalı.
Deniz kendini çekip, kuma açarken yolu,
Yürek dönüp özüne, yıldızlarla kaymalı.

"Ey kuş!" diye bağırıp, açarken göğe kanat,
Karanlığın içinde, bir ışık yaratmalı.
Sevdalar sağır olmuş, sevmek olmuş bir sanat.
Mehtabı selamlayıp, Mecnunu aratmalı.

Bir ses bana diyor ki, sen nasıl bir aşıksın?
Dilinde derman bitmez, sevgiyi çağırırsın.
Dolup dolup boşalan, ufacak bir kaşık.
Kimse duymaz sesini, ya nice bağırırsın.

Şu koskoca dünyada, uçmak senin neyine?
Kelebek kanadıyla, kuş gibi uçamazsın.
Narin olur kelebek, katlanır her şeye
Kapanırsa gözleri, bir daha açamazsın.

Yaşamın bir mucize, var da çıkar tadını.
Bağışla yıldızları, koyver gitsin denize.
Yarın olmuş bir duvar, anma artık adını.
Sonbahara ererken, renk ver betenize.

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN